

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 42

Historická poznámka: Text zachováva autorov hlas, dobové formulácie a predpovede. Tvrdenia o sprisahaniach, tajných zbraniach, zdravotnom stave a osude verejných osôb sú autorovými neoverenými tvrdeniami; preklad ich nepotvrdzuje ako historické fakty. Zachované sú aj prípadné nepresnosti pôvodného znenia.

Úvod

Dobrá deň, priatelia, tu je doktor Beter vo Washingtone. Dnes je 31. januára 1979 a toto je môj Audio list č. 42. Pred ôsmimi dňami Jimmy Carter predniesol Kongresu a národu to, čo bude určite jeho jediným posolstvom „o stave Únie“, a v niektorých ohľadoch jeho prejav skutočne odrážal zúfalý stav našej Únie. V chabom pokuse vyvolať ozveny Johna F. Kennedyho a F. D. Roosevelta Carter hovoril o „novom základe“ ako o téme svojej blúdiacej administratívy. Táto fráza, prevzatá zo starej bolševickej hymny „Komunistická internacionála“, je priliehavým názvom pre vládu, ktorá už ďaleko pokročila v tichej bolševickej revolúcii. V júni minulého roka povedal, že Rusko si musí vybrať medzi „konfrontáciou a spolupracou“; odvtedy sa však vojenská situácia Ameriky sústavne zhoršuje. A vo svojom prejave „o stave Únie“ Carter povedal: „...je mýtus, že si musíme vyberať medzi konfrontáciou a kapituláciou“; a pre istotu zopakoval tú istú lož, ktorú jeho administratíva šíri už šesťnásť mesiacov od bitky žatevného Mesiaca: „...takmer všetky otázky SALT II boli vyriešené.“ A keď už bol pri tom, Carter tiež povedal: „Som vďačný, že počas uplynulého roka — tak ako v roku predtým — nezomrel v boji nikde na svete žiadny Američan.“ Len pred dvoma mesiacmi však prebehla hromadná vražda v Jonestowne a bitka v Guyane na zničenie tamojšej tajnej ruskej raketovej základne a boli tam americkí vojaci, ktorí skutočne zomreli — ich rakvy sú stále v Doveri v Delaware, neprevzaté.

Keď hovoril, Carter bol silno utlmený liekmi proti bolesti a jeho rakovina sa stále zhoršovala napriek častému kobaltovému ožarovaniu na jeho takzvaný problém s hemoroidmi. Medzitým rakovina v jeho hlave, o ktorej som prvýkrát informoval pred štyrmi mesiacmi v Audio liste č. 38, nie je liečená a rýchlo rastie. Teraz zaberá oblasť asi 3 a pol krát 4 palce vnútri ľavého spánku a okolo ľavého oka. Do marca by jej účinky mali byť verejne viditeľné v jeho nezvyčajnom správaní. Čoskoro znovu vstúpi do hry 25. dodatok Ústavy Spojených štátov, keď Carter zomrie, odstúpi alebo bude odvolaný pre nespôsobilosť. Muž, ktorý však dúfal, že opäť získa prospech z vlastného 25. dodatku, Nelson Rockefeller, práve navždy odišiel zo scény.

Moje tri témy na tento mesiac sú: Téma č. 1 — ÚPADOK DOMU ROCKEFELLEROVCOV Téma č. 2 — BOLŠEVICKÉ SPRISAHANIE NA PÁPEŽSKÚ REVOLÚCIU Téma č. 3 — UFO, IFO A HLAVNÁ RUSKÁ TAJNÁ ZBRAŇ.

Téma 1 — Úpadok domu Rockefellerovcov

Keď sa v tridsiatych rokoch nad Európou a Áziou zhromažďovali vojnové mraky, štyria muži v Amerike zhromažďovali opraty celosvetovej moci. Títo muži boli dedičmi tretej generácie najmocnejšej dynastie, akú svet kedy poznal, ROCKEFELLEROVEJ DYNASTIE. Boli to štyria Rockefellerovi bratia — John D. III., Nelson, Laurance a David. Existoval aj ďalší brat Winthrop a sestra Abby; Winthrop sa však málo zaujímal o svetovú moc a intrigy, a tak ho ostatní štyria bratia už dávno odsunuli nabok. Winthrop išiel vlastnou cestou a napokon absolvoval dve funkčné obdobia ako guvernér Arkansasu, kým v roku 1973 zomrel. Ostatní štyria bratia medzitým brali samotný osud západnej civilizácie do vlastných rúk. Ako som už mnohokrát podrobne uviedol, zohrali kľúčové úlohy pri rozpútaní druhej svetovej vojny a pri jej využití na rozšírenie svojho impéria. Ich otec John D. Rockefeller mladší vo

vojnových prejavoch opisoval krviprelievania ako veľkú križiacku výpravu. Nadšenými slovami všetko vykresľoval ako niečo, čo stojí za utrpenie, smrť a tragédiu miliónov a miliónov ľudí. Rockefellerovci veria starému čínskemu prísloviu, že „z kríz vznikajú príležitosti“; ako som vám však pripomenul minulý mesiac, druhá svetová vojna sa v skutočnosti viedla o ropu a ako raz povedal môj múdry starý priateľ: „Ropa je hustejšia než krv, pokiaľ je to krv toho druhého.“

Keď náreky druhej svetovej vojny pomaly utíchali, štyria bratia si obzerali vyhliadky na svetovú nadvládu, ktoré zdanlivo ležali pred nimi. Druhá svetová vojna rozbila ich najdôležitejšieho súpera v rope a svetovej moci, Britské impérium. Zároveň z nej tajné rockefellerovsko-sovietske spojenectvo vyšlo silnejšie než kedykoľvek predtým — nepostrádateľný kľúč k ich budúcim plánom; a najlepšie zo všetkého, ropná pokladnica Saudskej Arábie bola teraz pevne v Rockefellerovom zovretí. Vďaka nevídaným ziskom zo saudskeoarabskej ropy mal Rockefellerov kartel čoskoro predstihnúť všetkých finančných súperov na svete. Počas troch desaťročí po druhej svetovej vojne sa celosvetová moc Rockefellerovho kartelu pod rukami štyroch bratov neprestajne rozširovala. Politicky, hospodársky aj vojensky sa zdalo, že majú Midasov dotyk. Ich plány — širokej verejnosti neznáme a netušené — zvyčajne prebiehali bez zádrhelov a presne podľa harmonogramu. Prostredníctvom zámerných vojen bez víťazstva a vykonštruovaných amerických neúspechov v zahraničných vzťahoch tajné rockefellerovsko-sovietske spojenectvo sústavne napredovalo k spoločnému ovládnutiu celého sveta. Súčasne od roku 1961 bratia uviedli do pohybu svoju machiavellistickú dvojramennú stratégiu budúceho vojnového podrazu voči sovietskym spojencom. Takto plánovali napokon získať všetko pre seba. Ich cieľom nebolo nič menšie než vládnuť celej planéte Zem prostredníctvom jedinej svetovej vlády.

S úsvitom sedemdesiatych rokov vstupovali štyria Rockefellerovi bratia do posledného desaťročia svojho plánu prevziať kontrolu nad svetom. Boli odhodlaní dosiahnuť cieľ ešte počas vlastného života. Tajné spoločné plány so sovietskymi spojencami postupovali presne podľa harmonogramu k starostlivo naprogramovanej termonukleárnej vojne koncom sedemdesiatych rokov. Vojna, PRVÁ JADROVÁ VOJNA, sa programovala tak, aby hlavným bojiskom boli Spojené štáty; preto v príprave na vojnu bratia rýchlo presúvali čo najviac skutočného amerického bohatstva vrátane nášho zlata a technologického know-how do vlastných pokladníc v zahraničí. Amerika sa menila na prázdnu škrupinu — pôsobivú na povrchu, ale zrelú na šokujúcu porážku Sovietskym zväzom. A predsa americký mesačný program v tajnom záverečnom zvrate pripravoval vojenskú pôdu pre zničenie Ruska ako vyvrcholenie prichádzajúcej vojny. Zdalo sa, že štyroch bratov nemá čo zastaviť; potom sa však počas posledných niekoľkých rokov veci začali kaziť. Začali robiť chyby a pomaly, ale isto sa udalosti začali vymaňovať z ich niekdajšieho železného zovretia. Pred tri a pol rokom som v Audio liste č. 2 poukázal na niektoré prvé príznaky tohto oslabovania Rockefellerovej kontroly. Sotva o rok neskôr, v lete 1976, sa ich starostlivo vypracované plány začali trhať na kusy. Kremľ zrazu jednostranne ukončoval tajné rockefellerovsko-sovietske spojenectvo trvajúce takmer 60 rokov. Prebiehala dodnes tajná kríza podvodných rakiet z roku 1976, ako som informoval v Audio listoch č. 14 až 16. Ako vedia moji dlhoroční poslucháči, táto kríza viedla k môjmu viac než hodinovému stretnutiu so zosnulým generálom Georgeom S. Brownom, vtedajším predsedom Zboru náčelníkov štábov. Stretnutie sa uskutočnilo 16. septembra 1976 v kancelárii generála Browna v Pentagone. V Audio liste č. 16 som o ňom informoval svojich poslucháčov. Vďaka odvážnemu vedeniu generála Browna boli Spojené štáty ušetrené prekvapivého jadrového útoku a teraz existovala jedinečná príležitosť úplne zastaviť americký pochod k jadrovej vojne. Štyria bratia však jednoducho nedokázali uveriť, že ich tajné spojenectvo s bolševickými spojencami v Kremli je navždy preč. Na jeseň 1976 ešte nechápali, že samotní bolševici stratili kontrolu nad Kremľom — to sa malo vyjasniť až o ďalší rok. A tak sa začali zúfalo pokúšať upokojovať Kremľ v snahe obnoviť spojenectvo. Jednou z prvých obetí tejto šialenej

snahy bol práve generál Brown. V priebehu niekoľkých týždňov po mojom stretnutí s ním ho kontrolované hlavné médiá zrazili a rýchlo upadol do zabudnutia. V Audio liste č. 23 som podrobne uviedol, koľko generál Brown obetoval za svoju vernú službu Amerike. A tým, ktorí počuli, pred čím som vtedy varoval, môžem len pripomenúť, že generál Brown aktívne nedoslúžil svoje funkčné obdobie predsedu Zboru náčelníkov štábov — ani dlho nežil.

Potom prišiel najhorší omyl štyroch Rockefellerových bratov a ich blízkych — viedol ku katastrofe vo vesmíre v septembri 1977. Ako som v tom mesiaci opísal v Audio liste č. 26, Rusom sa podarilo zničiť Rockefellerovo skryté eso pre prichádzajúcu jadrovú vojnu. V bitke žatevného Mesiaca 27. septembra 1977 bola posádka tajnej americkej základne lúčových zbraní v kráteri Kopernik usmrtená ruskou neutrónovou časticovou lúčovou zbraňou. Na Mesiac ju vystrelil z obežnej dráhy Zeme Cosmos 954, pilotovaná stíhacia a ničiteľská družica Cosmos. O štyri mesiace neskôr Cosmos 954 núdzovo pristál v severnej Kanade. Správy to opisovali ako haváriu jadrovej družice.

Bitka žatevného Mesiaca bola len začiatkom úplnej revolúcie vo vojenskej rovnováhe medzi Ruskom a Amerikou, pretože počas posledných mesiacov roku 1977 Rusko začalo rozmiestňovať všetky tri ramená svojej dodnes tajnej kozmickej triády vojenských zbraní. Prvým ramenom kozmickej triády sú pilotované stíhače Cosmos — teda ničiteľské družice. Počas šiestich mesiacov po bitke žatevného Mesiaca začali systematicky ničiť americkú flotilu špionážnych družíc nad Ruskom. To v apríli 1978 viedlo k spravodajskej misii kórejského dopravného lietadla nad severným Ruskom, ako som podrobne uviedol v Audio liste č. 33.

Bezprostredne po bitke žatevného Mesiaca ruský pilotovaný kozmický program náhle ožil. Rusi zrazu začali na obežnú dráhu vypúšťať jednu skupinu kozmonautov za druhou, stanovovať nové rekordy a uskutočňovať najrôznejšie nové výkony. Medzitým sa bez publicity uskutočnilo prvé ruské pilotované pristátie na Mesiaci. Pristátie sa uskutočnilo 16. októbra 1977 na odvrátenej strane v kráteri Jules Verne; a koncom nasledujúceho mesiaca, ako som informoval v Audio liste č. 28, už na privrátenej strane Mesiaca boli operačné ruské lúčové zbrane s nabitými časticami. Tieto ruské mesačné základne dokážu zasiahnuť akékoľvek viditeľné miesto na Zemi za menej než dve (2) sekundy a tvoria druhé rameno ruskej kozmickej triády.

Dňa 2. decembra 1977 tretie rameno ruskej kozmickej triády oznámilo svoju prítomnosť našim prekvapeným vodcom. V ten deň sa z mora pozdĺž amerického východného pobrežia začali šíriť obrovské vzduchové otrasy — hlasné výbuchy v atmosfére. V Audio liste č. 29 som opísal úžasné ruské vznášajúce sa plošiny zodpovedné za tieto výbuchy. Podobne ako ďalšie dve ramená ruskej kozmickej triády sú aj tieto vznášajúce sa plošiny — Rusmi nazývané kozmosféry — vyzbrojené lúčovými zbraňami s nabitými časticami. Všetky tieto tajné zbrane Rusko uviedlo do operačného použitia oslepujúcou rýchlosťou pred niečo vyše rokom. Zničili pôvodný Rockefellerov plán na starostlivo naprogramovanú PRVÚ JADROVÚ VOJNU, ktorá sa mala skončiť prekvapivým zničením Ruska, a drasticky zmenili vojenskú rovnováhu medzi Východom a Západom.

V dôsledku toho sa vedenie štyroch Rockefellerových bratov v ich celosvetovej mocenskej štruktúre začalo pred viac než rokom vážne spochybňovať. Urobili chyby a ich úsudok už ich najmocnejší spojenci neprijímali tak ľahko. Zároveň bolo treba niečo urobiť, a rýchlo, v reakcii na zmenenú situáciu. Z týchto a ďalších dôvodov sa Rockefellerova moc čoraz viac obracia k podpore sofistikovanej novej bolševickej revolúcie tu v Amerike. Začalo sa to pred viac než rokom. Vo februári 1978 som oznámil, že Rockefellerove dvere po celom svete sa čoskoro otvoria červenej Číne v boji proti Rusku. Dnes počujeme všetko o tom, ako Amerika hrá takzvanou „čínskou kartou“; ako som vám však povedal pred šiestimi mesiacmi, v skutočnosti Čína hrá americkou kartou. Čínskym cieľom je neskôr obnovené spojenectvo s Ruskom za čo najlepších podmienok.

Pred viac než rokom začali štyria Rockefellerovi bratia používať tieto a ďalšie dočasné opatrenia v snahe zachrániť dynastiu pred úplným zrútením; pokúšajú sa však plávať proti prúdu dejín. V júni minulého roka som poukázal na historický fakt, že všetky skutočné dynastie majú prirodzenú životnosť približne 100 rokov. Podľa tohto meradla je koniec Rockefellerovej dynastie nevyhnutne na dosah. Hneď nasledujúci mesiac, v júli 1978, začali v dome Rockefellerovcov zhasínať svetlá. Najstarší zo štyroch bratov, John D. III., našiel svoj osud údajne pri automobilovej nehode — a prinajmenšom bizarnej nehode — neďaleko svojho sídla v Pocantico Hills v New Yorku. V tom mesiaci som zhodnotil skutočný odkaz Johna D. Rockefellera III. Teraz, sotva o šesť mesiacov neskôr, náhle odišiel zo scény druhý najstarší zo štyroch bratov. Skutočný odkaz Nelsona Rockefellera zostáva taký, ako som ho zhodnotil pred viac než tri a pol rokom v Audio liste č. 1; no len pred piatimi dňami, večer 26. januára 1979, zomrel.

Priatelia, počas života Nelson Rockefeller túžil po publicite, no jeho smrť je zahalená nejasnosťami a nezodpovedanými otázkami. Bežne je zvykom, aby telo dôležitej verejnej osobnosti, napríklad senátora alebo viceprezidenta, bolo vystavené na verejnú rozlúčku. Túto službu ponúkli rodine Nelsona Rockefellera tu vo Washingtone predstavitelia Senátu Spojených štátov a bola odmietnutá — takže sa nekonalo verejné vystavenie tela ani žiadna formálna rozlúčka pri otvorenej rakve. Namiesto toho mu dopriali náhlu kremáciu, v prípade Rockefellerovcov nezvyčajný krok, a prísne súkromnú spomienkovú bohoslužbu. Rockefellerovi spolupracovníci pôvodne oznámili, že kremácia sa uskutoční v pondelok ráno 29. januára, predvčerom. Nasledovať mala spomienková bohoslužba o 11.00. Medzitým boli správy o okolnostiach Rockefellerovej smrti protirečivé a zvláštne a vyvolávali jednu otázku za druhou. Rockefellerovi hovorcovia v reakcii menili svoj príbeh zo dňa na deň; keď sa otázky množili, kremáciu urýchlili. Vykonali ju o deň skôr, v nedeľu ráno. Neskôr v ten deň rodinný hovorca oznámil kremáciu reportérom, ale spočiatku odmietol identifikovať použité krematórium a neposkytol nijaké vysvetlenie zhonu. Plány spomienkovej bohoslužby sa nezmenili, stále bola naplánovaná na nasledujúci deň.

Priatelia, zvláštne okolnosti smrti Nelsona Rockefellera nie sú len morbidnou hádankou — súvisia s osudom Spojených štátov a západnej civilizácie! Bol jedným z najmocnejších mužov na Zemi a z vlastnej voľby verejnou osobnosťou. Podobne ako hromadné úmrtia v Guyane pred dvoma mesiacmi, aj smrť Nelsona Rockefellera ovplyvní váš život i môj. Presne ako pri Guyane sa na zakrytie pravdy o jeho smrti používa dymová clona manévrov, meniacich sa príbehov a zmätku; ale rovnako ako pri Guyane verím, že máte právo poznať pravdu.

Spočiatku masmédiá jednohlasne opakovali, že Rockefeller zomrel na infarkt pri práci za stolom na 56. poschodí Rockefellerovho centra. Čas smrti mal byť 22.15 v piatok večer 26. januára 1979. Do nasledujúceho dňa sa však objavil protichodný príbeh. Hovorilo sa, že nezomrel v Rockefellerovom centre, ale v mestskom dome na adrese 13 West 54th Street. Podľa New York Times z nedele 28. januára: „Susedia a okoloidúci hlásili, že keď prišla sanitka, z domu 13 West 54th Street vyšla žena vo večerných šatách a sprevádzala ošetrovateľov, keď niesli pána Rockefellera do vozidla.“ Do sobotného popoludnia sa oficiálny príbeh zmenil na adresu mestského domu. Washington Post v nedeľu 28. januára uviedol: „Rockefeller skolaboval vo svojej kancelárii na prvom podlaží mestského domu na adrese 13 West 54th Street asi o 22.15 v piatok a zjavne okamžite zomrel, oznámil rodinný hovorca Hugh Morrow. Morrow pôvodne uviedol, že Rockefeller dostal infarkt vo svojej kancelárii na 56. poschodí na adrese 30 Rockefeller Plaza.“ Post potom cituje Morrowa: „V skutočnosti smrť nastala v súkromnej kancelárii pána Rockefellera. Chyba bola výlučne moja.“

Teraz však boli nové otázky. Ľudia sa pýtali: Kto bola záhadná žena vo večerných šatách? Rodinný hovorca Morrow podľa nedeľného New York Times povedal, že nevie o žiadnej žene prítomnej v čase Rockefellerovej smrti; namiesto toho uviedol, že tiesňové číslo 911 volala „neidentifikovaná susedka“.

Údajne jediná žiadosť o sanitku bola uskutočnená prostredníctvom tiesňového čísla 911 a v tejto súvislosti vyvstali ešte vážnejšie otázky. Po prvé toto číslo slúži širokej verejnosti pri policajných a požiarnych núdzových situáciách; a ako Newyorčania vedia, zriedkavo ho zdvihnú okamžite — a predsa nebola žiadna správa ani len o zavolaní súkromnej sanitky. A pritom hovorca Morrow do sobotného popoludnia tvrdil, že v čase smrti boli s Rockefellerom osobný strážca a šofér.

Ešte horšia bola otázka oneskorenia pred uskutočnením telefonátu. Rockefellerovi hovorcovia stále hovorili, že Rockefeller zomrel o 22.15, aj keď už zmenili príbeh o tom, kde zomrel, ale policajné záznamy ukazovali, že telefonát na 911 sa uskutočnil až o viac než hodinu neskôr, o 23.16. Počas chýbajúcej hodiny Rockefellerovi spolupracovníci horúčkovo pracovali na opatreniach, ktoré mali zabrániť akejkoľvek pitve. Do nasledujúceho dňa, nedele 28. januára, Rockefellerov hovorca Morrow predložil tlači tretiu verziu príbehu. Podľa New York Times z nasledujúceho dňa povedal, „že smrť v skutočnosti nastala približne o 23.15 a že dvaja ľudia prítomní, keď pána Rockefellera v mestskom dome postihol záchvat, boli Andrew Hoffman, bezpečnostný pracovník, a Megan Ruth Marshacková, 31-ročná asistentka na nedávnych umeleckých projektoch pána Rockefellera. Slečna Marshacková, ktorá býva o niekoľko domov ďalej na adrese 25 W. 54th Street, zavolala políciu do jednej minúty po tom, čo pána Rockefellera postihol záchvat, povedal včera pán Morrow. V sobotu pán Morrow povedal, že nevie o prítomnosti žiadnej ženy.“ Dokonca aj vek 31 rokov, ktorý Morrow uviedol pre slečnu Marshackovú, sa neskôr ukázal nesprávny; pri tomto novom upravenom príbehu však ďalší Rockefellerov hovorca v nedeľu podľa New York Times nasledujúceho dňa povedal: „V hodine nebola žiadna nezrovnalosť, išlo jednoducho o prípad, keď ľudia pod tlakom urobili chybu.“ A tiež podľa New York Times hovorca Morrow reportérom povedal, že slečna Marshacková prišla do mestského domu pracovať okolo 21.00 v piatok večer „oblečená v dlhých čiernych večerných šatách“.

Najdôležitejšou otázkou zo všetkých je však príčina smrti; a kým hovorca Morrow v nedeľu 28. januára predložil reportérom svoju tretiu verziu udalostí, náhlivá kremácia Nelsona Rockefellera už prebehla. Možnosť, že pitva umožní preniknúť pravde na verejnosť, bola odstránená. Aj tu vo verejných oznámeniach vládol zmätok. Napríklad New York Daily News v nedeľu 28. januára informoval, že sa od člena rodiny dozvedel, „že Rockefeller sa posledný približne týždeň sťažoval na bolesti na hrudi, ale podľa správ nikto nepovažoval bolesti za významné a venovalo sa im málo pozornosti“. Inde v záplave správ o Rockefellerovi v tých istých novinách sú však slová doktora Kennetha Rylanda, Rockefellerovho osobného lekára počas štyridsiatic rokov. Citujú ho: „Vyšetрил som ho minulú stredu a bol vo výbornom stave. Bol som šokovaný, úplne šokovaný.“

Tak ako v prípade zvláštnej smrti Nelsonovho brata Johna D. III. v júli minulého roka pri údajnej automobilovej nehode, možno nikdy nespoznáme úplné podrobnosti smrti Nelsona Rockefellera. Aj teraz je mladá spolupracovníčka, ktorá bola s Johnom D. III. v čase jeho náhlej smrti, stále v izolácii. Je v nemocnici v okrese Westchester v New Yorku pod silnou strážou; a teraz sa Rockefellerovi hovorcovia snažia skryť pravdu o Nelsonovej smrti. Výsledkom je, že ich vyjadrenia uvádzané v tlačových médiách sú ukážkou zmätku.

Ale, priatelia, neexistoval žiadny zmätok v tom, čo sa malo stať neskoro v ten piatok večer 26. januára 1979. Ako sa to v spravodajských kruhoch robí vždy, psychologický profil Nelsona Rockefellera bol preštudovaný. Ukazoval, že často mával vo zvyku po piatkovej večeri s rodinou odísť do svojho súkromného päťpodlažného mestského domu na adrese 13 West 54th Street na akýkoľvek účel. Ukazoval aj to, že pri týchto príležitostiach jeho bežný veľký sprievod ozbrojených strážcov nemal službu. V ten piatok večer uskutočnil svoju obvyklú cestu do mestského domu. Tam ho zamestnalo to, kvôli čomu tam prišiel. Nastala chvíľa, keď bol úplne neostražitý, a presne v tej chvíli zaznel výstrel. Gulka prenikla do Rockefellerovej hlavy s profesionálnou presnosťou. Po strelbe sa jeho 25-ročná

spolupracovníčka zjavne zrútila do stavu čiastočného šoku. Podľa poslednej správy Rockefellerovi hovorcovia hovoria, že je v izolácii a nie je k dispozícii na vyjadrenie.

Keď vyslovujem tieto slová, Rockefellerove snahy o zakrývanie pokračujú, no stále vznikajú nové otázky a do očí bijúce nezrovnalosti. Napríklad Rockefellerov hovorca Hugh Morrow takmer dva dni hovoril, že nevie o žiadnej žene prítomnej pri Rockefellerovej smrti; ale práve včera New York Times uviedol: „Associated Press včera oznámila, že o 4.00 ráno v sobotu, necelých päť hodín po smrti pána Rockefellera, jeden z jej reportérov, ktorý si spomenul, že slečna Marshacková pred prijatím pánom Rockefellerom pracovala ako rozhlasová spravodajkyňa AP vo Washingtone, jej zavolať so žiadosťou o rozhlasovú správu o jeho smrti. Odmietla urobiť rozhlasovú nahrávku, uviedla Associated Press, ale povedala reportérovi, že pán Morrow je s ňou v jej byte a možno s ním bude hovoriť neskôr.“ Keď sa ho na to Associated Press opýtala, Morrow údajne odpovedal: „Nech Megan o 4.00 ráno povedala čokoľvek, nebudem to komentovať. Prešiel som tým znovu a znovu a už ma to unavuje.“

Dvaja zostávajúci bratia, Laurance a David, veria, že si nemôžu dovoliť, aby bola pravda o Nelsonovej smrti všeobecne známa. V tomto kritickom čase by vyvolala príliš veľa otázok. Najväčšou ochranou ich moci bola vždy falošná svätožiara dobročinnosti. Tento pokojný obraz by bol otrasený v základoch, keby sa verejnosť dozvedela, že Nelson Rockefeller bol zavraždený. A tak pre šokované poranenie hlavy jeho telo urýchlene spopolnili a jeho smrť verejne pripísali infarktu.

Kedysi mocná štvorčlenná jednotka štyroch Rockefellerových bratov je teraz veľmi ťažko ochromená. David a Laurance zúfalo potrebujú, aby sa k ich vnútornému rodinnému kruhu pripojil niekto ako náhrada za Nelsona Rockefellera; a náhodou muž, ktorý si s najväčšou pravdepodobnosťou oblečie Nelsonov plášť moci, je už pohodlne poruke. V skutočnosti bol s Rockefellerom len niekoľko hodín pred jeho smrťou. Je to muž najviac zodpovedný za katastrofálnu americkú medzeru v spravodajských informáciách, ako som pred viac než dvoma rokmi v Pentagone rozoberal so zosnulým generálom Georgeom S. Brownom. Pred niekoľkými rokmi mi bývalý dôstojník CIA opísal tohto muža ako „malého Hitlera čakajúceho v zákulisí“; a teraz po 25 rokoch ako politický chránenec Nelsona Rockefellera má šancu stať sa členom vnútorného rodinného kruhu Rockefellerovej rodiny — a ak sa tak stane, čo je pravdepodobné, bude mužom, ktorý z vraždy Nelsona Rockefellera získal najviac. Jeho meno: HENRY KISSINGER. Téma 2 — Bolševické sprisahanie na pápežskú revolúciu

Tu v Spojených štátoch smrť Nelsona Rockefellera odobrala časť titulkov inej významnej udalosti, ktorá sa práve končí. V piatok popoludní 26. januára, len niekoľko hodín pred Rockefellerovým zabitím, dorazil do Mexika muž, ktorý vystupuje ako pápež Ján Pavol II. Dnes, po piatich búrlivých dňoch, sa vracia do Ríma.

Pred piatimi mesiacmi som v Audio liste č. 37 prvýkrát upozornil svojich poslucháčov na drastické zmeny, ktoré sa chystali v rímskokatolíckej cirkvi. Pápež Ján Pavol I. bol zvolený práve predchádzajúci deň; ako som však vtedy vysvetlil, bolševické vplyvy vo Vatikáne pripravovali vrhnutie cirkvi do svojho boja proti Rusku, ktoré sa vymanilo z bolševickej kontroly, a pápež Ján Pavol I., čoskoro známy ako usmievavý pápež, zmizol zo scény sotva o mesiac neskôr. V Audio liste č. 39 som vysvetlil, ako sa dostal do konfliktu s bolševickým plánom a čo sa mu preto stalo. A minulý mesiac som odhalil, že aj jeho nástupca, skutočný pápež Ján Pavol II., bol odstránený. Na jeho mieste je teraz herec, muž, ktorý nie je ani Poliak, ani kresťan a plní príkazy svojich bolševických pánov. Veľmi sa podobá mužovi, ktorého nahradil, ale existujú vizuálne stopy, na ktoré si treba dávať pozor. Detailné fotografie tohto herca by sa mali starostlivo porovnať s fotografiami z októbra 1978 bezprostredne po tom, čo bol kardinál Wojtyła vyhlásený za pápeža. Ako vedia odborníci na identifikáciu, uši človeka sú vo svojej jedinečnosti takmer ako odtlačky prstov, a zistíte, že uši spolu s ďalšími podrobnými črtami teraz nie sú rovnaké ako na začiatku.

Odkedy som zverejnil tragické ničenie zvnútra, ktoré sa odohráva v katolíckej cirkvi, dostávam srdcervúce listy od katolíckych kňazov odvšadiaľ. Zverujú sa mi so svojím trápením pre bolševickú kontrolu, ktorá sa ako rakovina šíri po celej katolíckej cirkvi. Z vlastnej predchádzajúcej skúsenosti zdieľam ich hlboký smútok. Informovať o machináciách bolševizmu v cirkvi je pre mňa bolestivé; ale, priatelia, ústrednou a dominantnou otázkou, pred ktorou dnes stoja ľudia dobrej vôle, sú satanské sily besniace na planéte Zem. V tomto duchu mi niektorí katolícki kňazi odhalili strach, že zotrvanie v kňazských pozíciách by ohrozilo samotnú ich vieru.

Minulý mesiac som poukázal na to, aká dôležitá je publicita pre hereckého pápeža v protiruskom pláne bolševikov. Pri opise tohto plánu som povedal: „V týchto dňoch je herecký pápež najviditeľnejším pápežom v dejinách, čo z neho urobili kontrolované hlavné médiá“; a začiatkom tohto mesiaca, 6. januára, New York Times zopakoval práve túto tému v článku s názvom „PÔVABNÉ SPÔSOBY JÁNA PAVLA“. Druhá veta znela: „Stal sa najviditeľnejším pápežom v moderných dejinách, každých pár dní vychádza z odľahlosti Vatikánu a očarúva davy, od školákov po starých ľudí a od mníchov po futbalistov.“ Ironicky ten istý článok neskôr dodáva: „Rôznym davom hrá so zručnosťou bývalého herca, ktorým je.“

Priatelia, herecký pápež sa používa ako kryšár z rozprávky. Čisto ako taktiku spieva melódiu pokrokového konzervativizmu, ktorá je hudbou pre uši nespočetných miliónov katolíkov, no jeho dve hlavné témy, „náboženská sloboda“ a „ľudské práva“, sa v skutočnosti sústreďujú na človeka, nie na Boha. Touto šikovnou napodobeninou skutočného posolstva Ježiša Krista sa smrtiaca politika maskuje ako náboženstvo; a katolícky svet, očarený melódiou hereckého pápeža, sa už vedie po ceste k bolševickým bitúňkom VOJNY proti Rusku.

Pred 14 mesiacmi, v Audio liste č. 28, som prvýkrát mohol odhaliť revolučnú zmenu, ktorá sa odohrala v Kremli. Ateistickí bolševici, ktorí pred 60 rokmi takmer zničili kresťanské Rusko, boli po šesťdesaťročnom boji zvrhnutí. Na ich mieste sú samozvaní „duchovní komunisti“, stará a mimoriadne tvrdá kresťanská sekta rodených Rusov; ako som odhalil v Audio liste č. 36, títo noví vládcovia Kremľa sa v skutočnosti zbavujú komunizmu vo všetkom okrem názvu. Ich základným dnešným politickým pohľadom je namiesto toho silný ruský nacionalizmus, ako som rozoberal v Audio liste č. 28; preto by sa opisne presnejšie nazývali duchovnými nacionalistami.

Zvrhnutí ateistickí bolševici sa horúčkovo snažia opäť zraziť kresťanské Rusko skôr, než sa vyženu posledné zvyšky bolševického vplyvu. Vedia, že ak bude ruská svätá vojna na vyhubenie bolševizmu úspešná, majú málo času. Bolševici vedia, že srdce Ruska je duchovné, a tak sa snažia vytrhnúť srdce Ruska duchovným útokom. Herecký pápež už horúčkovo pracuje na zbližovaní s východnými pravoslávnyimi cirkvami v nádeji, že ich po 15 storočiach odlúčenia znovu zjednotí s rímskou cirkvou; skutočným cieľom toho všetkého je ruská pravoslávna cirkev. Pred bolševickou revolúciou v roku 1917 do ruskej pravoslávnej cirkvi prenikli bolševici. Dnes sa bolševický vplyv v Rusku rýchlo odstraňuje; ak však plány bolševikov vo Vatikáne uspejú, obnoví sa ako zbraň proti Rusku. Toto všetko je viazané na tajnú americkú stratégiu prvého úderu, ktorú som podrobne odhalil v Audio liste č. 37; a práve skončená návšteva Mexika hereckým pápežom je súčasťou zložitej stratégie vrhnúť východnú Európu do krvavej revolúcie proti Rusku.

Dňa 24. januára, len niekoľko hodín pred odchodom hereckého pápeža do Santo Dominga a Mexika, mal sovietsky minister zahraničných vecí Andrej Gromyko s ním dvojhodinovú audienciu. Vatikánski predstavitelia povedali, že si nepamätajú takú dlhú a intenzívnu audienciu medzi pápežom a štátnikom. O tom, čo sa rozoberalo, nebolo vydané žiadne vyhlásenie, ale môžem odhaliť, že herecký pápež predstieral starosť o katolíkov v Rusku. Gromyko však v podstate naliehal, aby pápež nerozkýval situáciu vo východnej Európe, a povedal, že kroky cirkvi kresťanstvo zničia, nie mu pomôžu. Potom

herecký pápež odišiel do Latinskej Ameriky. Po celý čas cesty bol pri jeho boku Giovanni kardinál Benelli, blízky priateľ Henryho Kissingera. Ako som odhalil minulý mesiac, Benelli je kľúčovým bolševickým agentom vo Vatikáne a sprevádzal ho, aby napísal scenár, ktorého sa má herecký pápež držať.

Pápežská cesta do Mexika bola obrovským reklamným kúskom a predohrou konfrontácie s Ruskom. Intenzívne spravodajstvo okolo cesty slúžilo na vybudovanie oveľa širšieho verejného povedomia o obraze hereckého pápeža ako antikomunistu. Návšteva Mexika bola zároveň predobrazom plánovanej pápežovej cesty do Poľska v máji tohto roka; a ako taká bola dobre vypočítaná tak, aby vládnym predstaviteľom vo Varšave a Moskve prebehol nervózny mráz po chrbte. V Mexiku, tak ako v Poľsku, vláda katolícku cirkev oficiálne neschvaľuje; mexická ústava namiesto toho z historických dôvodov ukladá prísne obmedzenia cirkevnej činnosti a moci. No v Mexiku, presne ako v Poľsku, je obyvateľstvo približne z 90 % katolícke; keď sa teda pápež rozhodol ísť do Mexika, mexická vláda prakticky nemala inú možnosť než dovoliť mu prísť. Mexické právo navyše zakazuje duchovným kázať na verejnosti alebo dokonca nosiť na verejnosti duchovný odev; tieto obmedzenia však boli pri pápežovi zjavne nevynútiteľné. Takéto obmedzenie jeho viditeľnosti by vyvolalo nepokoje a násilie a vláda to vedela.

Pre Mexiko bolo jediným praktickým riešením prižmúriť oko nad zákonom a dať pápežovi počas návštevy voľnú ruku; pre Poľsko však situácia nie je taká jednoduchá. Verejným úmyslom hereckého pápeža je navštíviť Poľsko pri 900. výročí mučeníckej smrti svätého Stanislava. Väčšine Američanov, ktorí majú málo predstáv o tom, kto svätý Stanislav bol, to pravdepodobne znie vzdialene, nepodstatne, a teda pomerne nevinne; pre Poliakov je však symbolika a emocionálne napätie s tým spojené obrovské.

Herecký pápež je dvojníkom zosnulého Karola kardinála Wojtyły z Poľska. Predtým, než sa minulý október stal pápežom, bol Wojtyła krakovským arcibiskupom. Pred deväťsto rokmi bol aj svätý Stanislav krakovským arcibiskupom. Wojtyła bol medzi poľskými katolíckymi všeobecne známy ako muž, ktorý sa postavil vlade už v brutálnych časoch stalinizmu; a pred 900 rokmi svätý Stanislav opakovane vystupoval proti kráľovi. Dokonca kráľa exkomunikoval za krutosť voči poddaným. V máji tohto roka uplynie deväťsto rokov odvtedy, čo kráľ svätého Stanislava vyhľadal a zabil za jeho vzdor; a tento máj sa má herecký pápež objaviť v Krakove, aby vyvrcholili slávnosti v deň výročia mučeníckej smrti.

Od septembra minulého roka Vatikán uplatňuje taktiku navrhnutú na sústavné zvyšovanie napätia v Poľsku; od Prvého sviatku vianočného sa rast napätia sústreďuje na deň svätého Stanislava, pretože v odkazoch poľským kostolom tesne pred Vianocami herecký pápež vyzval, aby sa oslavy svätého Stanislava začali na Prvý sviatok vianočný a pokračovali do mája. Varšavská vláda sa snaží vymyslieť, ako udržať situáciu pod kontrolou zoči-voči horúčkovitému napätiu, ktoré zrejme bude existovať do mája; posledným kľúčom k bolševickému plánu je však úskok, ktorý netuší ani samotný herecký pápež. Ak všetko pôjde podľa plánu, dorazí do Krakova po tom, čo najprv zaplní ulice davmi, ktoré zatienia tie v Mexiku. Tam v Krakove počas pripomínania mučeníctva svätého Stanislava má byť zavraždený samotný herecký pápež! Bolševickí sprisahanci zariadia, aby to vyzeralo, že za to môže Varšavou vládnucci režim ovládaný Ruskom, a agitátori rozvášnia davy. Poskytne to klasický spúšťací incident pre vzburu a pápežská revolúcia sa začne. Vypukne v Krakove a rozšíri sa ako požiar po celom Poľsku; ak budú bolševické plány úplne úspešné, pápežská revolúcia sa preniesie do Maďarska, ktoré je zo 67 % katolícke, a do ďalších katolíckych bášť východnej Európy.

Bolševici veria, že zapálením ohňov revolúcie pred ruskými dverami dokážu ďalej udržiavať Kremľ v nerovnováhe; a ak bude mať Rusko plné ruky práce s potláčaním pápežskej revolúcie, usudzujú, nebude schopné ísť do vojny. Podobne ako pri americkom vynútenom diplomatickom sobášu s červenou Čínou očakávajú, že prichádzajúca revolúcia im získa viac času na panické prezbrojovanie na PRVÚ

JADROVÚ VOJNU. Ale, priatelia, bolševici sa mýlia, úplne sa mýlia. Ak sa im podarí uskutočniť plány na zafarbenie východnej Európy morom katolíckej krvi, Rusko to nezadrží. Namiesto toho to bude pre Kremľ posledná kvapka. Keď ruskí vládcovia uvidia, že sa veci vymykajú kontrole, uvedomia si, že ich výhoda voči Západu sa v tom bode, po zvážení všetkého, prestala zväčšovať. Keď uvidia, že ďalšie odkladanie už nie je na ich strane, nebudú ďalej čakať. Zostávajúce ťahy na predvojnovnej šachovnici jednoducho opustia. Na rozdiel od bolševických očakávaní sa Rusi pred vojnou nepokúsia potlačiť pápežskú revolúciu. Namiesto toho rýchlo prejdú do plného vojnového režimu. Ich prvou prioritou bude ZNIČIŤ SPOJENÉ ŠTÁTY a ďalšie ohniská bolševizmu po celom svete s použitím kozmickej triády s ničivým účinkom. Až po vojne sa pokúsia pozbierať trosky vo východnej Európe.

Téma 3 — UFO, IFO a hlavná ruská tajná zbraň

V decembri pred rokom hlasné vzdušné výbuchy na mori začali otriasať domami a desiat tisíce ľudí pozdĺž amerického východného pobrežia. Vládni hovorcovia sa ich istý čas snažili jednoducho ignorovať; dunenie, dnes známe ako VZDUCHOVÉ OTRASYS, však nechcelo zmiznúť. Potom sa zosmiešňovalo v kontrolovaných hlavných médiách, ale aj táto taktika sa rýchlo zmenila, pretože ho počulo príliš veľa ľudí, aby všetko prijali ako veľký žart. Napokon, keď tieto vzduchové otrasy prebiehali už niekoľko mesiacov, vláda sa pokúsila všetko vysvetliť zvalením viny na nezvyčajné poveternostné podmienky. Predviedli údajných odborníkov, aby verejnosť ohromili nezrozumiteľnými rečami o nezvyčajne chladných vrstvách vzduchu. Niektorí pri mávaní rukami o týchto zvláštnych podmienkach počasia tvrdili, že dunenie spôsobujú vojenské lietadlá, možno sto míľ na mori. Iní dokázali zachovať vážnu tvár, keď nám hovorili, že dunenie spôsobuje nadzvukové dopravné lietadlo Concorde. Jeho rázové vlny, hovorili, akosi zasahujú americké východné pobrežie viac než hodinu pred samotným lietadlom a s neuveriteľnou silou. Takéto vysvetlenia boli očividne smiešne; napriek tomu mnohí Američania, túžiaci po upokojení, prijali tieto urážky svojho rozumu ako pravdu. Väčšinu obrovského množstva vzduchových otrasov prebiehajúcich po celej krajine držali mimo tlače a ľudia sa upokojili. Dokonca aj mnohí moji poslucháči sa snažili neveriť pravde o vzduchových otrasoch, ktorú som zverejnil krátko po ich začiatku v Audio liste č. 29 z decembra 1977. Spôsobovali ich novo operačné ruské kozmosféry, ktoré vystreľovali svoje časticové lúčové zbrane v rozostrenom režime do vzduchu nad Atlantickým oceánom.

Keď som nahrával Audio list č. 29, nad Spojenými štátmi sa vznášalo sedem kozmosfér, ale v nasledujúcich mesiacoch ich počet po celom svete vzrástol na stovky. Teraz, keď sú vzduchové otrasy pod mediálnou pokrievkou, bola potichu vydaná vládou podporovaná štúdia o nich od spoločnosti Miter Corporation. Správa vydaná začiatkom minulého mesiaca uvádza 594 vzduchových otrasov medzi decembrom 1977 a nasledujúcim júnom. Do júna, samozrejme, už tie údajné „nezvyčajné chladné vrstvy vzduchu“ z minulej zimy museli byť dávno preč. Štúdia sa aj tak zo všetkých síl snaží pripísať dunenie hluku lietadiel, ale 181 vzduchových otrasov nebolo možné spojiť, ani umelo, so žiadnou prijateľnou výhovorkou, a tak správa slabo uzatvára, že musia mať nejaký prírodný pôvod — napokon, priznať skutočnú príčinu by sa nehodilo.

Kozmosféry, priatelia, sú ruskou verziou VZNÁŠAJÚCICH SA ZBRAŇOVÝCH PLOŠÍN, pred ktorými sa zosnulý generál Thomas Power márne snažil varovať pred 14 rokmi. Generál Power, bývalý šéf výskumu a vývoja letectva a potom Strategického leteckého veliteľstva, vedel, o čom hovorí. V Audio liste č. 32 v marci minulého roka som podrobne zhodnotil snahy generála Powera varovať americký ľud; ako pri mnohých ďalších, ktorí sa nás počas rokov snažili upozorniť, však boli jeho snahy potlačené a ignorované.

Ako sa počas uplynulého roka počty kozmosfér po celom svete násobili, prudko pribúdali aj pozorovania UFO. Tak ako v minulosti, aj dnes sú niektoré pozorovania UFO presne tým — neidentifikovanými lietajúcimi objektmi; dnes by však bolo v mnohých prípadoch vhodnejšie nazývať pozorované objekty IFO — teda identifikovanými lietajúcimi objektmi, pretože nejde o neznámych návštevníkov z vesmíru, ale sú identifikovateľné ako ruské kozmosféry. V niektorých prípadoch sa však odohrávajú kombinované pozorovania zahrňajúce kozmosféry aj skutočné UFO.

V minulosti UFO vždy priťahovali lietadlá, rakety a kozmické lode, najmä ak boli nové alebo experimentálne. Kozmosféry nie sú výnimkou z tohto pravidla. Kdekoľvek sa dnes kozmosféry zhromažďujú nad vojenskými cieľmi, občas sa objavia UFO a prudko sa pohybujú medzi kozmosférami. Doteraz najznámejší prípad tohto typu sa nedávno odohral na Novom Zélande. Koncom minulého mesiaca, večer 30. decembra, austrálsky televízny spravodajský štáb získal titulky po celom svete nakrútením toho, čo nazval UFO, z lietadla nad Novým Zélandom. Film dlhý asi sedem minút kúpili BBC aj televízna sieť CBS. Dňa 2. januára CBS ukázala menej než 50 sekúnd filmu, na ktorom bol žiariaci guľovitý objekt, a väčšinu objektov, ktoré v ten večer videli kamerový štáb a ďalší pozorovatelia, opisovali ako gule svetla. Pri premietaní filmového úryvku však pustili zvukovú stopu. Austrálsky spravodajca opisoval iný objekt. Povedal, že vyzeral ako „lietajúci tanier“. Walter Cronkite nepovedal, či bola zvuková stopa nahraná súčasne s premietaným filmovým úryvkom. V každom prípade guľovitý objekt na filme bol ruskou kozmosférou, ale pokusy zdiskreditovať film sú ozvenou smiešnych vládnych príbehov o vzduchových otrasoch z minulého roka. Večer 25. januára, len pred šiestimi dňami, Walter Cronkite zo spravodajstva CBS pripomenul divákovi novozélandské UFO; potom pokračoval: „Nuž, novozélandské letectvo dnes oznámilo, že zodpovedné boli zvláštne atmosférické podmienky, nie návštevníci z vesmíru. Vyšetrovatelia uviedli, že jednou jednoznačnou príčinou bola nezvyčajne jasná Venuša vychádzajúca na východnej oblohe.“

Priatelia, nedávne vlny takzvaných pozorovaní UFO nad Austráliou a Novým Zélandom v skutočnosti spôsobujú kozmosféry — a z dobrého dôvodu. V poslednom čase veľa počúvame o plánoch na americkú takzvanú mobilnú raketu MX; v skutočnosti sa však americké mobilné rakety už rozptyľujú po celom svete ako pukance. Naši bolševickí vládcovia dúfajú, že Rusko obídu aspoň samotným počtom raketových stanovišť. Použité rakety vychádzajú z nášho štandardného Minutemanu. Ako raketa na tuhé palivo sa dobre hodí na mobilné umiestnenie — v skutočnosti to bolo už pôvodne navrhnuté v niektorých verziách Minutemanu; a teraz Nový Zéland hostí dve americké mobilné raketové základne. Jedna nie je ďaleko od Hamiltonu na Severnom ostrove, druhá je pri Alexandre na Južnom ostrove. Sú ukryté v horských oblastiach. Podobne veľmi veľký raketový komplex leží v Severnom teritóriu Austrálie — rozprestiera sa na oboch stranách rieky Robinson a zaberá oblasť 18 krát 22 míľ. V tej oblasti nie je nikto, kto by sledoval, čo sa deje, okrem aligátorov a pôvodných obyvateľov.

Rusi pomocou kozmosfér pozorne sledujú všetky americké raketové základne, nové aj staré. Ako som vysvetlil v minulosti, ich časticové lúčové zbrane môžu naše rakety zasiahnuť v okamihu štartu; naši bolševickí vládcovia však veria, že vymysleli spôsob, ako kozmosféry vyradiť práve na dostatočný čas, aby sa rakety bezpečne vypustili proti Rusku. Vedeckí spravodajskí analytici v Spojených štátoch chápu, že kozmosféry sa vznášajú tým, že plávajú v elektrostatickom poli Zeme. Predpokladajú tiež, že Rusi na zameranie časticových lúčových zbraní používajú rovnaké techniky, aké by sme použili my — teda kombináciu infračervenej detekcie a radaru. Usudzujú, že ak sa kozmosféry vychýlia zo svojich vznášajúcich sa pozícií a ak sa ich snímacie systémy oslepia, časticové lúčové zbrane im nebudú na nič. Aj keby vystrelili, budú mieriť naslepo a minú naše rakety pri štarte. Riešenie, ktoré vymysleli, sa nazýva kobaltová ionizačná bomba. Na rozdiel od bežnej kobaltovej bomby také zariadenie nie je navrhnuté na vytvorenie obrovského výbuchu; jeho hlavným účelom je namiesto toho vytvoriť ohromné množstvá úplne ionizovaného kobaltu — teda atómy kobaltu sú zbavené všetkých elektrónov a

zostávajú holé jadrá. Plánom je odpaľovať ich na rôznych miestach vo vrchných okrajoch atmosféry, čo najvyššie, ale pod výškou vznášania kozmosfér. Výsledkom bude obrovská búrka elektrónov, šíriaca sa vodorovne v magnetickom poli Zeme tak, aby prešla pod kozmosférami. Veria, že to na krátky čas naruší elektrostatické pole okolo každej kozmosféry a tiež infračervené a radarové systémy používané na sledovanie rakiet pod nimi; a kým budú kozmosféry takto krátko vyradené, naši vládcovia plánujú vypustiť naše ICBM priamo popri nich. Medzitým sa pozemné vysokovýkonné lasery použijú v snahe zostreliť kozmosféry. Ale, priatelia, naši páni sa stávajú obeťami tej istej spravodajskej medzery, ktorú sami pred rokmi vytvorili, pretože Rusi dobre chápu význam prekvapenia vrátane technologického prekvapenia. A tak kým umožnili, aby sa ich kozmická triáda pre jej rozmiestnenie stala známou v spravodajských kruhoch, stále majú v zálohe hlavnú tajnú zbraň pre samotnú vojnu. Táto zbraň je systém na ochranu Achillovej päty ich lúčových zbraní — schopnosti presne ich zamieriť. Nazýva sa „psychoenergetické určovanie vzdialenosti“, alebo PRF. PRF sa nespolieha na konvenčné žiarenia ako infračervené žiarenie alebo radar — namiesto toho vychádza z detekcie skutočného atómového podpisu cieľa a bežné rušiacie techniky na PRF nemajú žiadny účinok. Preto keď americké kobaltové ionizačné bomby vybuchnú, kozmosféry budú schopné mieriť priamo cez elektrónové búrky a zasiahnuť naše rakety. A tak, priatelia, ateistickí bolševici deň za dňom vedú anglosaský Západ do kotla termonukleárnej vojny! Už v nozdrách cítime blížiacu sa záhubu, a predsa stále odmietame urobiť čokoľvek na jej zastavenie. Ak dovolíme, aby sa západná civilizácia rozplynula, odvážia sa prežiť povedať: „Nech nám Boh odpustí“?

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu je doktor Beter. Ďakujem vám a nech Boh požehná každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.